

Sveti arkandeli – Mihael, Gabriel i Rafael

Crkva 29. rujna slavi blagdan trojice arkandela koji se imenom spominju u Bibliji: Mihael, Gabriel i Rafael.

Anđeli su po katoličkom učenju osobna, bića koja je Bog stvorio, koja „uvijek gledaju lice Oca nebeskoga“ (Mt 18,10), te su neposredni svjedoci njegovih velikih djela i razglašuju njegovu slavu (grčki angelos znači glasnik). Za razliku od ljudi, anđeli nisu vezani na tijelo. Oni su čisti duši, a posjeduju veću moć nad materijom od čovjeka i veću sposobnost spoznaje. Znanost o anđelima (angelologija) razvrstava anđele u devet korova. Osmi su kor arkandeli i među njih spadaju Mihael, Gabriel i Rafael.

Najstarije štovanje arkandela Mihaela zabilježeno je već u 4. stoljeću. Mihael je, prema Bibliji, na početku Božjeg stvaranja, vođa i pobjednik u borbi protiv pobunjenih anđela koje je predvodio Lucifer (Sotona). Prema liturgijskim tekstovima, Mihael je voditelj duša u raj. Stari su ga pisci nazivali „vagatelj duša“ na posljednjem sudu, a ikonografi ga slikali s vagonom u ruci. Slikaju ga i kao „vojskovođu nebeske vojske“ s plamenim mačem ili kopljem, a u srednjem vijeku u tadašnjoj vojničkoj opremi: oklopu, kacigi, sa štitom i kopljem. Obično u žaru borbe, okružena drugim anđelima, kako pobjeđuje Sotonu (koji je često prikazan likom zmaja ili slične zastrašujuće spodobе) i strovaljuje ga u pakao. Općenito, Mihael se štuje kao branitelj i zaštitnik vjere i Crkve. Kao svojeg patrona posebno ga časte, u vezi s njegovom ulogom, vojnici i policajci, pa ljekarnici, vagari i trgovci, pekari, umirući. [...]

<https://www.nedjelja.ba/hr/duhovnost/svetac/sveti-arkandeli-mihael-gabriel-i-rafael/6961>

**SVIM DJELATNICAMA I DJELATNICIMA MUP-a
PU ZAGREBAČKE TE SVIM LJUDIMA DOBRE VOLJE**

**ČESTITAMO BLAGDAN SV. MIHAELA
I DAN HRVATSKE POLICIJE**

Hvali, dušo moja, Gospodinal

On ostaje vjeran dovijeka,
potlačenima vraća pravicu,
a gladnima kruha daje.
Gospodin oslobađa sužnje,
Gospodin slijepcima oči otvara.
Gospodin uspravlja prignute,
Gospodin ljubi pravedne.
Gospodin štiti pridošlice,
sirote i udovice podupire,
a grešnicima mrsi putove.
Gospodin će kraljevati dovijeka,
tvoj Bog, Sione, od koljena do koljena.

Opjevni psalam: Ps 146, 6c-10

PROMIŠLJANJE

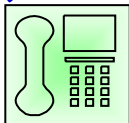
Međusobna odgovornost ...

[...] Ako nam je važnije naše blagostanje i užitek od milosrđa i dobroga djela, onda nas je zahvatila sljepoća duše koja nas može odvesti u propast. Ako sebe smatramo sretnicima, kao što je činio bogataš, jer je imao obilan stol i skupocjene haljine, onda ne vidimo dobro da je istinska sreća učiniti sretnim onoga koji to nema, a mi mu možemo priskrbiti. Te stoga i nemamo pravo sebe smatrati sretnima i živjeti zadovoljno poradi toga jer je nama dobro, kao da živimo privatno samo za sebe, a ograničeno samo na ovaj svijet i život. Štoviše, mi smo upućeni jedni na druge, a otvoreni i upućeni na drugi život kojemu težimo.

Mi smo bića zajedništva, te je sramota svakome od nas ako netko od naše braće pored nas živi u uvjetima nedostojnima čovjeka. Za sljepoču takve vrste ćemo sigurno polagati račune pred Gospodinom, jer otkako nam je on oči prosvijetlio, nemamo razloga biti slijepi, niti smijemo polagati pravo na svoju sljepoču, jer nam je počesto ugodno i probitačno biti slijep na takav način. Nije čudo onda da se i danas događa da s jedne strane imamo društvo zabava i objesti, raskoši i rasipanja, dok s druge strane postoji niz onih koji teško spajaju kraj s krajem. Ovom nam prispodobom Isus ukazuje kako nemamo prirodno pravo samoživu koristiti zemaljska dobra i živjeti na način koji proglasimo svojom privatnom stvari, jer način i ritam našega života se odražava i na život drugih ljudi. Isus nas poziva da se osvijestimo i tvorimo oči prije nego bude kasno, jer ne smijemo bježati od odgovornosti koju imamo jedni za druge. Napose jer takva odgovornost nema samo vremeniti vid, već se proteže i prema odgovornosti za spasenje, pri čemu jedni drugima trebamo biti pomoć i prigoda. Bogataš svoju prigodu nije iskoristio, a mi slušajmo svoga Učitelja, živjeti dosljedno evanđeoske vrijednosti, kako bismo odgovornošću za druge i sebi i njima olakšali dolazak u kraljevstvo nebesko.

<https://www.vjeraidjela.com/međusobna-odgovornost-razmišljanje-uz-26-nedjelju-kroz-qodinu-c/>

KONTAKT

Polijski kapelan don Marin Drago Kozić
(mkozic@mup.hr)

tel.: (01) 4563 295 - spec. 25295

Pomoćnik kapelana Mišo Josipović
(mjosipovic@mup.hr)

mob.: 099 22 92 432 (85 546)

Telefaks: (01) 45 63 699 (25 699)

Uredio: Pomoćnik kapelana Mišo Josipović

POLICIJSKA KAPELANIJA

**“MAJKA BOŽJA
KAMENITIH VRATA”
PU zagrebačka
Petrinjska 20
Zagreb**

Godina 13 • broj 558 • 2022. godina

26. NEDJELJA U GODINI

25. rujna 2022.

**Primio si dobra svoja,
a tako i Lazar zla.**

Sada se on ovdje tješi, a ti se mučiš.

<https://zagrebacka-policijska.gov.hr/o-nama/policijska-kapecanija-majke-bozje-kamenitih-vrata/>

Evangelje: Lk 16, 19-31

U ono vrijeme: Reče Isus farizejima: »Bijaše neki bogataš. Odijevao se u grimiz i tanani lan i danomice se sjajno gostio. A neki siromah, imenom Lazar, ležao je sav u čirevima pred njegovim vratima i priželjkivao nasititi se onim što je padalo s bogataševa stola. Čak su i psi dolazili i lizali mu čireve.

Kad umrije siromah, odnesoše ga anđeli u krilo Abrahamovo. Umrije i bogataš te bude pokopan. Tada u teškim mukama u paklu, podiže svoje oči te izdaleka ugleda Abrahama i u krilu mu Lazara pa zavapi: 'Oče Abrahamo, smiluj mi se i pošalji Lazara da umoči vršak svoga prsta u vodu i rashladi mi jezik jer se strašno mučim u ovom plamenu.' Reče nato Abraham: 'Sinko! Sjeti se da si za života primio dobra svoja, a tako i Lazar zla. Sada se on ovdje tješi, a ti se mučiš. K tome između nas i vas zjapi provalija golema te koji bi i htjeli prijeći odavde k vama, ne mogu, a ni odatle k nama prijelaza nema.'

Nato će bogataš: 'Molim te onda, oče, pošalji Lazara u kuću oca moga. Imam petero braće pa neka im posvjedoči da i oni ne dođu u ovo mjesto muka.'

Kaže Abraham: 'Imaju Mojsija i Proroke! Njih neka poslušaju!' A on će: 'O ne, oče Abrahamo! Nego dođe li tko od mrtvih k njima, obratit će se.' Reče mu: 'Ako ne slušaju Mojsija i Prorokâ, neće povjerovati sve da i od mrtvih tko ustane.'«

Opcija za siromahe

Priča o bogatašu i Lazaru šalje nam jasnu poruku: jao vama bogataši, doći ćete u pakao, a vi siromasi baštinit ćete kraljevstvo nebesko!

Zar nam i slične Isusove izjave ne dolaze na pamet? Otrplike rečenica iz govora na Gori: "Blago vama, siromasi: vaše je kraljevstvo Božje." (Lk 6,20b) Ili mjesto gdje se spominju iglene uši: "Lakše je devi kroz uši iglene nego bogatašu u kraljevstvo Božje." (Lk 18,25) Isus ima srce za siromahe, njima se okreće na osobit način i govori im o Božjem spasenju. Također u Starom zavjetu mogli bismo navesti mjesta gdje se Gospodin brine za sudbinu "udovica i sirota".

Tu sklonost prema siromasima Crkva sve više prihvaća tijekom svoje povijesti. Mislimo na sv. Lovru: on je trebao rimskom caru predati imovinu Crkve. Oko sebe je okupio siromahe Rima, pošao je s njima caru i rekao mu: "Ovi siromasi Rima blago su Crkve." Mislimo na sv. Franju Asiškog, koji je vidio u siromaštvu bitni element nasljedovanja Isusa. Ili mislimo na nadbiskupa Oskara Romera iz Salvadora koji se 70-ih "obratio" siromasima i bio je ubijen od svojih protivnika. Prošlu godinu papa Franjo proglasio ga je blaženim. Svi ti primjeri pokazuju, da u Bibliji i u crkvenoj tradiciji postoji osobita ljubav za siromahe; mnogi govore o "opciji za siromahe".

Ponovno se vratimo priči o Lazaru: kod ispravnog gledanja upada u oči, da bogataš nije kažnjen za svoje činjenje. On dolazi u pakao, jednostavno, jer je bio bogat a ne jer je sagriješio. Isto tako kod Lazara: on ne biva nagrađen za svoja dobra djela, nego dolazi u nebo, jer je bio siromašan. Djelovanje ljudi u našoj priči ne igra nikakvu ulogu. Mi smo naviknuti pitati o djelovanju: što mi kaže evanđelje, što trebam činiti? Što je ispravno, što je krivo? Taj način gledanja ne zahvaća današnju priču. Mi stoga moramo primijeniti jednu drugu perspektivu, naime socijalno političku. Što možemo razumjeti s tim drugim načinom prilaženja?

Priča opisuje nečuvenu socijalnu nejednakost: na jednoj strani je bogat čovjek, koji živi "raskalašeno", na drugoj strani, direktno pred vratima, siromašan čovjek, u blatu i bolesti. Ta nejednakost u očima Božjim je nepravедna. Svaki čovjek treba provoditi život u dostojanstvu. Siromaštvo Lazarovo je grijeh, grijeh društva koje je dopustilo to siromaštvo; ono je time socijalni grijeh. Stoga prijetnja Isusova na bogataša, na bogataše ovoga svijeta: vi ste suodgovorni za socijalnu nejednakost u vašoj zemlji. Nje ne smije biti u očima Božjim, jer to je grijeh.

Vrata pred kojima sjedi siromah Lazar aktualno nas podsjećaju na mnoge bezimene siromahe koji se upravo nalaze pred vratima naše domovine, pred vratima Evrope, pred vratima naše

zajednice i kucaju pred vratima moga srca. Vrata su tu za mnoge neiskorištene šanse i prigode u životu. Razgovor s partnerom, sa suradnikom, s prijateljem ili rođacima. Vrata su pozivi i nadobudna mjesta susreta. U godini milosrđa mnoge su crkve i katedrale sa svetim vratima. Ona nas trebaju podsjetiti na Krista, na vrata koja nam je on otvorio: da budemo jedni za druge u životu i kod Boga. Ime sve kaže: Sveta vrata. Vrata su nama kršćanima sveta, jer vjerujemo u jednoga Boga koji nam je širom otvorio vrata. Puno puta nama je teško otvoriti vrata i prekoračiti prag. Vrata u priči i Sveta vrata u godini milosrđa govore jedan drugi jezik. Ona jesu i ostaju jasna opomena i motivacija: "carpe portam", koristi vrata, koja je Bog otvorio za tebe i koja vode u zajedništvo s njim i s drugima.

Socijalno politička perspektiva vodi drugim, novim spoznajama i ta priča o Lazaru može biti plodna i za naše današnje vrijeme. Moramo se naime upitati: ima li također i kod nas socijalne nejednakosti? Ima li siromaha u Njemačkoj, Hrvatskoj i uokolo nas? Starijih žena koje moraju živjeti s malom mirovinom; ili mladih koji stalno samo na određeni rok sklapaju radne ugovore i stoga se nalaze pred nesigurnom budućnošću. Ili samohrane žene i majke koje svojoj djeci moraju odbijati želje zbog nedostatka novca. Moramo stoga točno gledati, i otkrit ćemo ljude koji se stide radi svoga siromaštva. Svi smo odgovorni, i ova nejednakost tiče se svih nas kada je u pitanju pravedna porezna politika, pravedna isplata, pravedna podjela novčane potpore.

Priča o Lazaru je provokativan tekst koji traži jasnu poziciju:

Kakav je tvoj socijalno politički angažman? Zauzimaš li se za veću socijalnu pravednost kod nas i u svijetu?

Crkva se mora pitati: za kojim stolovima želim biti gost, kod bogataša ili kod siromaha? Papa se svojim strastvenim nastupom opredijelio za siromašne i male ljude; on poziva nas i Crkvu, da slijedimo njegov put. Hoćemo li ga slijediti?

Fra Jozo Župić

<https://www.franjevci-split.hr/26-nedjelja-kroz-godinu-3/>

2. listopada 2022. godine održat će se 30. hodočašća Hrvatske vojske, policije i branitelja na Mariju Bistricu, koje će ujedno biti i proslava 25. obljetnice uspostave Vojnog ordinarijata u RH. U prostoru crkve na otvorenom ispred glavnoga oltara, hodočasnici će od 8.00 sati imati mogućnost pristupiti sakramentu ispovijedi. Od 8.30 do 9.30 sati održat će se pobožnost Križnoga puta. Euharistijsko slavlje počinje u 10.00 sati.